

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio Tertia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Tertium. Olfactu percipere ortam ex foeditate detecti delicti, publicam confusionem ob peccati turpitudinem D. 3. M. 2.

Quartum. Gustu percipere amaram tristitiam, & dolorem condemnati rei D. 3. M. 1. p. 1. D. 1. M. 1.

Quintum. Sentire contactu divinæ justitiæ, & sententiæ ministros &c. ut supra.

Meditatio Tertia.

Omnia sicut Meditatione primâ, & secundâ, his mutatis :

Punctum primum. Videre tuam moribundi faciem, oculos, pallorem, attonitum vultum, & animum : tum memoriâ præteritorum, D. 3. M. 2. tum exspectatione futurorum, iudicii, æternitatis, &c. videre circumstantes de vitâ desperantes, derelinquentes.

Secundum. Audire aliorum ac tua verba, aut corporis, aut animi ægri indicia : verba præsertim interna, & varia dictamina de vitâ præteritâ D. 3. M. 2. de neglectu vario, æstimatione Creaturarum D. 2. M. 1. 2. de futuris D. 3. M. 1. 3. verba variarum tentationum.

Tertium. Olfactu percipere corpus, uti morti, ita putredini jam proximum in morbi sordibus, animam verò peccatis, v. G. superbiæ, & ignaviæ putidam, & sic jam comparituram D. 3. M. 2.

Quartum. Gustare illam mortis amaritudinem naturalem, peccati stipendium amarum, desereri ab omnibus

omnibus hominibus, & rebus: at magis dereliquisse unquam Deum &c. Die 3. M. 1. 2.

Quintum. Tangere illud frigus jam jam futuri cadaveris: tangere animo illud jam vicinum limen æternitatis, ubi se tempus, & æternitas contingunt, illud fine, hæc initio: & tanto periculo.

Conclusio. Reflexio, affectus sicut Med. 1.

Omnis actio sit ad vicinam, lætamque mortem, propitium iudicium, felicem æternitatem præparat o.

Consideratio aut Meditatio.

DE ÆTERNITATE.

Æternitas ex præcipuis & summis unum est, quod sperari, & timeri potest, ac debet, hæc est, quæ in inferno infinitatem addit, quæ timeatur in morte, timetur in iudicio: spatium, & mensura beatitudinis, & damnationis. Hujus habenda, & versanda animo memoria: metienda, si potest profunditas, & longitudo, itaque

Primò: Annos multiplica incremento, uti ajunt cubico: quomodo id fiat, vide D. 8. Conf. §. 2. n. 4. hoc prosequere per medium horæ quadrantem, & scribe. Vide postea quot annos, annorum millia, & myriades scripseris; quanta hæc est pars æternitatis? quid ad æternitatem? præteribunt, & nihil decedet æternitati: manet æque longa. Sic multiplica non annos, sed sæcula: non uno quadrante, sed totâ æternitate: evadet numerus omnem admirationem, & rationem hominis. ob-
ruens.

ruens Quidquid computaveris, finietur, at quando? ô serò! sed nihil tunc decessit æternitati. Totidem denuò effluant sæcula, nihil decedit, ideo nimis quàm exiguum est, si dicas, tot esse sæcula æternitatis, quot sunt arenulæ, in magno monte, in mille montibus, quorum singuli hinc pertingant ad cælum &c. æternitas! semper! nunquam! soli Dei æternitati commensuranda sunt.

Secundo: Stupendum est, & horrendum: anni æterni, & æternitatis nunquam simul omnes existere possunt: at omnes simul; tota simul æternitas horrendo, & quasi infinito pondere tota simul affligit infelicem, recreat felicem. Globus perfectè rotundus in mensam planam depositus tangit mensam uno solum sui puncto; at totus tamen gravat, & premit mensam suo pondere. Ita æternitas; etsi punctum durationis solum præsens sit; tota recreat in gaudiis, affligit in pœnis, scitur enim fore æternas.

Tertiò: Penè sola æternitas malum, bonumve infinitum, felicem hominem facit, aut infelicem. Tolle inferno æternitatem; non erit infernus; non desperatio. Tolle cælo æternitatem; non erit plena beatitudo. Minimum, si est æternum, infinitum genus est boni, aut mali v. g. æterna punctura unius acûs. Quid æternitas inferni!

Quartò: Æternitas evadit etiam seipsâ infinitè quali major! una hora videtur patienti æquare duas horas, si quid magni doloris est, sic patienti summos dolores & æternos inferni, una æternitas,
mille

mille æternitates æquare videbitur, & dolore æquabit. Vide quid à te in hoc tempore postulet æternitas, quid in quavis materia exercitorum.

Verba Scripturæ sacræ.

Pœnas dabunt in interitu æternas à facie Domini, & à gloria virtutis ejus 2. Theff. 1. 9.

Ibunt in supplicium æternum, justi verò in vitam æternam. Matth. 25. 46.

Terram miseræ, & tenebrarum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Job. 10. 22.

Inutilem servum ejicite in tenebras exteriores, ibi erit fletus & stridor dentium. Matth. 25. 30.

Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet, & tabescet, desiderium peccatorum peribit. Ps. 111. 10.

Pro his omnibus adducet te Deus in judicium. Eccles. 11. 9.

Si justus vix salvabitur, impius, & peccator ubi parebunt? 1. Petri 4. 18.

Omnes stabimus ante tribunal Christi. Rom. 14. 10.

Cuncta quæ fiunt, adducet Dominus in judicium. Eccl. 11. 29

Omnes nos manifestari oportet ante tribunal Christi, ut referat unusquisque propria corporis prout gessit sive bonum, sive malum. 2. Cor. 5. 10.

Tempus non erit amplius, Apoc. 10. 16.

Ecce

Ecce propè est dies mortis tuæ. Deut. 31. 14.

Dispone domui tuæ quia morieris. Isa. 38. 1.

Cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto
donec veniat immutatio mea. Job. 14. 14.

Ibit homo in domum æternitatis suæ. Eccl. 12. 5.

Luet, quæ fecit, nec tamen consumetur.
Tob. 20. 18.

Annos æternos in mente habui. Ps. 76. 6.

Utinam saperent & intelligerent, ac novissima
providenter. Deut. 32. 29.

Legenda.

Ex Thoma Kemp. L. 1. c. 23. 24. 25.

Libel. Exerc. de Scrupulis. prim. mod. orandi.

Lancitio Opusc. 2. c. 3. 45. Op. 3. c. 1. 2. Op. 6.

c 10. 11.

Rodericio p. 1. Tr. 1. c. 12. ibid. c. 6. P. 3. T. 4.

C. 9. 10.

Nieremb. de ador. L. 1. c. 8. 13. 14. 17. l. 4. c. 7.

Si quis diebus pluribus in viâ purgativâ exer-
cendus sit; desumi possunt materiæ ex P. Ignatio
Diertins in app. tertia hebdom. 1. v. G. de filio
prodigo Luc. 15. cujus discessus *statum* hominis
deserentis Deum.

Exilium, statum peccati, & peccatoris.

Reditus pœnitentiam, adumbrare, & docere
potest.

Item de lapsu, & pœnitentia Petri. Matth. 26.

De muliere peccatrice. Luc. 7.

De conversione S. Pauli. Act. c. 9.

Dies